

3. uskrsna nedjelja C

*Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima.
(Dj 5,29)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 5,27b-32.40b-41

U one dane: Veliki svećenik zapita apostole: "Nismo li vam strogo zabranili učiti u to Ime? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka." Petar i apostoli odvrata: "Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima! Bog otaca naših uskrisi Isusa koga vi smakoste objesivši ga na drvo. Njega Bog desnicom svojom uzvisi za Začetnika i Spasitelja da obraćenjem podari Izraela i oprostjenjem grijeha. I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega daje Bog onima što mu se pokoravaju." Tada zapovjeda apostolima da ne govore u ime Isusovo pa ih otpuste. Oni pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni podnijeti pogrde za Ime. I svaki su dan u Hramu i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista, Isusa.

Drugo čitanje

Otkrivenje 5,11-14

Ja, Ivan, vidjeh i začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića i starješina. Bijaše ih na mirijade mirijada i tisuće tisuća. Klicahu iza glasa: "Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!" I začujem: sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru – sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova!" I četiri bića ponavljahu: "Amen!" A starješine padahu ničice i poklone se.

Evandjelje

Ivan 21,1-14

U ono vrijeme: Isus se ponovno očitova učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika. Kaže im Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s tobom." Izadoše i udoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa. Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?" Odgovoriše mu: "Nemamo." A on im reče: "Bacite

mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata.

Kad iziđu na kraj, ugledaju pripremljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh. Kaže im Isus: "Donesite ribâ što ih sada uloviste." Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih ribâ, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. Kaže im Isus: "Hajde, doručkujte!" I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: "Tko si ti?" Znali su da je Gospodin. Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu. To se već treći put očitova Isus učenicima pošto uskrsnu od mrtvih.

Za razmišljanje

"Idem loviti ribu", kaže Petar i drugi učenici idu s njim. A što drugo bi se i moglo činiti? Uskrs je prošao. Njima (i nama) se vratila svakodnevica. Oni idu loviti ribu; mi idemo ponovno u tvornice, u škole, k štednjaku. Svatko ponovno lovi ribu u moru svoje svakodnevice... poput učenika! I te noći nisu uhvatili ništa. Prazne ruke. Iskustvo uzaludnosti. Uzalud su se mučili! Uzalud brinuli! Tko to ne poznaje? To je svakodnevica. Onda kao i danas.

I onda pitanje: Imate li nešto za jelo? To je pitanje upućeno nama: imamo li nešto od čega možemo živjeti, uistinu živjeti. Oni odgovaraju: ne! Mi nemamo ništa: prazne, siromašne ruke, gladne želuce, čeznutljiva srca. Iz samih sebe nemamo ništa. Ništa što bi nam utažilo glad. Ništa što bi nam osvjetlilo tminu. Ništa što bi ispunilo našu prazninu. Ali On reče: Bacite mrežu! Dakle: Idite ponovno na posao! Idite u uzaludnost, idite u neuspjeh. Idite – na moju riječ. I tu se događa čudo punine. Od uzaludnosti nastaje iskustvo punine. Utješno Evanđelje. Kako je često teško s vjerom u svakodnevici. Iskustvo uzaludnosti nas čini malima, rezigniramo ili zapadamo u strah. Osjećamo: često se gubimo u malim prepirkama i svađama i tako trošimo svoje vrijeme, umjesto da si postavimo životno pitanje.

A upravo tu stoji Isus i poziva. On govori: Ne radi se o vama, o vašim idejama i konceptima! Radi se o tome hoćete li Uskrsloga pustiti u svoj život ili ne. Dakle: vi to ne morate činiti. Ja vam to poklanjam – nezasluženo, badava. Nema nijedne uskrsne slike u umjetnosti koja bi Uskrsloga prikazivala bez rana. Bi li to mogao biti znak za tajnu da Uskrs osvjetljava sve rane? Boli i rane ne bivaju jednostavno odstranjeni (uzaludnosti našega života se ne ignoriraju), nego kroz uskrsno otajstvo počinju sjati, dobivaju novu dimenziju. Krist nas poziva da i dalje bude Uskrs u našem životu. On nam poklanja svoju prisutnost koja nas jača i daje nam snagu. "Uzrnite i jedite!" (Wilhelm Benning)

3. uskrsna nedjelja C

*Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima.
(Dj 5,29)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 5,27b-32.40b-41

U one dane: Veliki svećenik zapita apostole: "Nismo li vam strogo zabranili učiti u to Ime? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka."

Petar i apostoli odvrata: "Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima! Bog otaca naših uskrisi Isusa koga vi smakoste objesivši ga na drvo. Njega Bog desnicom svojom uzvisi za Začetnika i Spasitelja da obraćenjem podari Izraela i oproštenjem grijeha. I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega dade Bog onima što mu se pokoravaju."

Tada zapovjeda apostolima da ne govore u ime Isusovo pa ih otpuste. Oni pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni podnijeti pogrde za Ime. I svaki su dan u Hramu i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista, Isusa.

Drugo čitanje

Otkrivenje 5,11-14

Ja, Ivan, vidjeh i začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića i starješina. Bijaše ih na mirijade mirijada i tisuće tisuća. Klicahu iza glasa: "Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!" I začujem: sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru – sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova!" I četiri bića ponavljahu: "Amen!" A starješine padahu ničice i poklone se.

Evandjelje

Ivan 21,1-19

U ono vrijeme: Isus se ponovno očitova učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvan Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika. Kaže im Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s tobom." Izađoše i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa.

Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?" Odgovoriše mu: "Nemamo." A on im reče: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin,

pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata.

Kad iziđu na kraj, ugledaju pripravljenju žeravicu i na njoj pristavljenju ribu i kruh. Kaže im Isus: "Donesite ribâ što ih sada uloviste." Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih ribâ, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. Kaže im Isus: "Hajde, doručkujte!" I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: "Tko si ti?" Znali su da je Gospodin. Isus pristupi, uzme kruh i daje im, a tako i ribu. To se već treći put očitova Isus učenicima pošto uskrsnu od mrtvih.

Nakon doručka upita Isus Šimuna Petra: "Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim." Kaže mu: "Pasi jaganjce moje!" Upita ga po drugi put: "Šimune Ivanov, ljubiš li me?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Kaže mu: "Pasi ovce moje!" Upita ga treći put: "Šimune Ivanov, voliš li me?" Ražalosti se Petar što ga upita treći put: 'Voliš li me?' pa mu odgovori: "Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim." Kaže mu Isus: "Pasi ovce moje!"

"Zaista, zaista kažem ti: Dok si bio mlađi, sam si se opasivao i hodio kamo si htio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasivati i voditi kamo nećeš." A to mu reče nagovješćujući kakvom će smrću proslaviti Boga. Rekavši to doda: "Idi za mnom!"

Za razmišljanje

"Idem loviti ribu", kaže Petar i drugi učenici idu s njim. A što drugo bi se i moglo činiti? Uskrs je prošao. Njima (i nama) se vratila svakodnevica. Oni idu loviti ribu; mi idemo ponovno u tvornice, u škole, k štednjaku. Svatko ponovno lovi ribu u moru svoje svakodnevice... poput učenika! I te noći nisu uhvatili ništa. Prazne ruke. Iskustvo uzaludnosti. Uzalud su se mučili! Uzalud brinuli! Tko to ne poznaje? To je svakodnevica. Onda kao i danas.

I onda pitanje: Imate li nešto za jelo? To je pitanje upućeno nama: imamo li nešto od čega možemo živjeti, uistinu živjeti. Oni odgovaraju: ne! Mi nemamo ništa: prazne, siromašne ruke, gladne želuce, čeznutljiva srca. Iz samih sebe nemamo ništa. Ništa što bi nam utažilo glad. Ništa što bi nam osvjetlilo tminu. Ništa što bi ispunilo našu prazninu. Ali On reče: Bacite mrežu! Dakle: Idite ponovno na posao! Idite u uzaludnost, idite u neuspjeh. Idite – na moju riječ. I tu se događa čudo punine. Od uzaludnosti nastaje iskustvo punine.

Utješno Evanđelje. Kako je često teško s vjerom u svakodnevici. Iskustvo uzaludnosti nas čini malima, rezigniramo ili zapadamo u strah. Osjećamo: često se gubimo u malim prepirkama i svađama i tako trošimo svoje vrijeme, umjesto da si postavimo životno pitanje.

A upravo tu stoji Isus i poziva. On govori: Ne radi se o vama, o vašim idejama i konceptima! Radi se o tome hoćete li Uskrsloga pustiti u svoj život ili ne. Dakle: vi to ne morati činiti. Ja vam to poklanjam – nezasluženo, badava. Nema nijedne uskrsne slike u umjetnosti koja bi Uskrsloga prikazivala bez rana. Bi li to mogao biti znak za tajnu da Uskrs osvjetljava sve rane? Boli i rane ne bivaju jednostavno odstranjeni (uzaludnosti našega života se ne ignoriraju), nego kroz uskrsno otajstvo počinju sjati, dobivaju novu dimenziju. Krist nas poziva da i dalje bude Uskrs u našem životu. On nam poklanja svoju prisutnost koja nas jača i daje nam snagu. "Uzrnite i jedite!" (Wilhelm Benning)